

Одбор Агенције за борбу против корупције (у даљем тексту: Одбор Агенције), Београд, Царице Милице 1, у поступку покренутом против Мирка Стојисављевића из Кикинде, ██████████, кога заступа пуномоћник, адвокат Милица Кулићан из Кикинде, Трг српских добровољаца 8, ради одлучивања о постојању повреде Закона о Агенцији за борбу против корупције („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 53/10, 66/11-УС, 67/13-УС, 108/13 - др. закон, 112/13 - др. пропис и 8/15-УС; у даљем тексту: Закон о Агенцији), решавајући по жалби Мирка Стојисављевића изјављеној против решења директора Агенције за борбу против корупције бр. 014-07-00-0351/19-11 од 2.06.2020. године, на основу одредбе чл. 7. ст. 1. Закона о Агенцији, на нејавној седници Одбора Агенције одржаној дана 19.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

I ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА жалба и ПРЕИНАЧУЈЕ решење директора Агенције за борбу против корупције бр. 014-07-00-0351/19-11 од 2.06.2020. године, у делу става I изреке решења, у коме је одлучено о мери, па се уместо мере јавног објављивања препоруке за разрешење са јавне функције директора Опште болнице Кикинда, Мирку Стојисављевићу изриче мера упозорења и обавезује се именовани да се убудуће у вршењу јавне функције у свему придржава одредаба Закона о Агенцији за борбу против корупције, а у преосталом делу става I изреке решења, жалба се одбија КАО НЕОСНОВАНА.

II ПОНИШТАВА СЕ решење у ст. II и ст. III изреке.

Образложење

Решењем директора Агенције за борбу против корупције (у даљем тексту: Агенција) бр. 014-07-00-0351/19-11 од 2.06.2020. године, ставом I утврђује се да је Мирко Стојисављевић, директор Опште болнице Кикинда, поступио супротно одредбама чл. 27. и чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији, на тај начин што је закључио Уговор о волонтерском раду бр. 02-10/15-2 од 31.10.2019. године са својом супругом Жељком Стојисављевић, која је у тој болници запослена на радном месту неговатељице, да се ван радног времена стручно оспособљава за самосталан рад у струци - медицинске сестре - техничара под надзором овлашћеног здравственог радника, почев од 31.01.2019. године, и што је донео Решење бр. 01-43/86 од 31.10.2018. године на основу кога је његовој супрузи Жељки Стојисављевић, помоћној радници на нези болесника, увећава плата за 10,44% за октобар 2018. године, а да о сукобу интереса који је имао у наведеним ситуацијама није писмено обавестио Агенцију, па му је, на основу одредбе чл. 51. ст. 1. Закона о Агенцији изречена мера јавног објављивања препоруке за разрешење са јавне функције директора Опште болнице Кикинда. Ставом III одлучено је да ће се изрека и сажето образложење решења објавити у „Службеном гласнику Републике Србије“ и у „Службеном листу града Кикинде“, а ставом III да ће трошкове објављивања решења сносити Мирко Стојисављевић.

Против овог решења Мирко Стојисављевић благовремено је изјавио жалбу због неправилне примене закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, због тога што је из утврђених чињеница изведен неправилан закључак о чињеничном стању, због повреде правила поступка, прекорачења границе овлашћења при одлучивању по слободној оцени, због тога што решење није донето сагласно циљу због кога је то овлашћење дато и

због тога што није правилно примењено овлашћење за одлучивање по слободној оцени. У жалби је наведено да је тачно да је са Жељком Стојисављевић у браку, да је она била запослена у болници од раније још пре него што је он постао директор и да је тачно да је са њом закључио уговор о волонтирању како би обавила приправнички стаж и стекла право да полаже стручни испит за медицинску сестру-техничара. Наведено је и то да је ожалбено решење конфузно и контрадикторно само по себи, будући да из навода првостепеног решења и описаних поступања жалиоца не произлази да је повредио одредбе чл. 27. Закона о Агенцији, да је јавни интерес подредио приватном, нити је био у сукобу интереса јер предметни уговор није закључио само са својом супругом, већ постоји више таквих уговора и да закључењем уговора именованој није утврђено право на било каква лична примања, нити омогућен неки екстра приход или ма каква корист. Даље је у жалби наведено и то да доношењем решења о томе да се његовој супрузи исплати једнократна стимулација у октобру 2018. године у износу од 3000,00 динара, жалилац није повредио јавни интерес и није стекао било какву корист или погодност за себе, јер је стимулацију добио још 21 запослени у болници, те да првостепени орган није извршио увид у све уговоре о волонтерском раду који су закључени када и уговор са Жељком Стојисављевић, нити је утврдио колико је запослених, када и именована, добило стимулацију. Предлаже се да се жалба усвоји, а ожалбено решење укине или преиначи.

У складу са одредбама чл. 166. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, бр. 18/16), који се сходно примењује у поступку пред Агенцијом на основу чл. 3. ст. 4. Закона о Агенцији, директор Агенције доставио је одговор на жалбу са предлогом да се жалба одбије као неоснована.

Одбор Агенције је, након што је размотрио списе предмета, одговор на жалбу и оценио жалбене наводе, нашао:

Жалба је делимично основана само у односу на изречену меру, док у је у преосталом делу неоснована.

Наиме, у првостепеном поступку неспорно је утврђено да је Мирко Стојисављевић на јавној функцији директора Опште болнице Кикинда (у даљем тексту: Болница), са својом супругом Жељком Стојисављевић која је запослена у Болници на радном месту неговатељице, 31.01.2019. године закључио Уговор о волонтерском раду на основу којег се ван радног времена стручно оспособљава за самосталан рад у струци медицинске сестре-техничара под надзором овлашћеног здравственог радника, те да је донео решење 31.10.2018. године којим се Жељки Стојисављевић, помоћној радници на нези болесника, увећава плата за 10,44% за октобар 2018. године.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, правилно је првостепени орган закључио да Жељка Стојисављевић у односу на Мирка Стојисављевића има својство повезаног лица, с обзиром на то да му је супруга, те да између директора болнице и лица ангажованог у истој болници на основу уговора о раду, која је, притом, у конкретном случају повезано лице са функционером по основу чињенице брака, постоји однос зависности, због чега је Мирко Стојисављевић доношењем наведеног решења и закључењем наведеног уговора о волонтерском раду са својом супругом Жељком Стојисављевић довео себе у ситуацију сукоба интереса. Именовани је на тај начин јавни интерес подредио приватном, јавну функцију искористио за стицање користи, односно погодности за повезано лице и створио однос зависности према лицу које може да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције директора болнице, чиме је угрозио поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, што је супротно одредбама чл. 27. Закона о Агенцији. Именовани је вршећи јавну функцију, пре свега, био дужан да избегне сукоб интереса, а када је већ донео наведено решење, на основу кога је његовој супрузи као помоћној радници на нези

болесника, увећана плата за 10,44% за октобар 2018. године и закључио наведени уговор о волонтерском раду, био је дужан да о сукобу интереса који је у конкретним ситуацијама имао писмено обавести Агенцију, што није учинио, а што је утврђено провером службене евиденције Агенције, те је на тај начин повредио и одредбу чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији. Стога су неосновани жалбени наводи изнети у овом правцу.

Међутим, жалба је основана у делу којим се побија одлука првостепеног органа у делу става I изреке решења, у коме је одлучено о мери, као и у ставу II и III изреке.

Одбор Агенције налази да, ценећи све околности конкретног случаја, има основа да се Мирку Стојисављевићу, због повреде одредаба чл. 27. и чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији, изрекне блажа мера – мера упозорења и да се именовани обавезе да се убудуће у вршењу јавне функције у свему придржава одредаба Закона о Агенцији. Наиме, Одбор Агенције имао је у виду све околности конкретног случаја, посебно чињенице да је, како наводи жалилац, 31.10.2018. године донео решења о стимулацији за 22 запослена у Служби за продужено лечење и негу и Јединици за палијативно збрињавање где ради Жељка Стојисављевић, односно, да је једнократна помоћ од 3 000 динара, која је извршена само једном, и то за месец октобар 2018. године, исплаћена још 21 запосленом – 16 медицинских сестара-техничара и за 6 сервирки, спремачица и неговатељица, и сви запослени су добили исти износ. Такође, у погледу закљученог предметног уговора цењено је да је у питању уговор о волонтерском раду, при чему је жалилац доставио доказе да је у току 2019. године волонтерски приправнички стаж обавио још двоје запослених који су у радном односу на неодређено време, као и Жељка Стојисављевић, али су у међувремену стекли више медицинско образовање, а наведени уговори закључени су ради омогућавања обављања приправничког волонтерског стажа за стручно оспособљавање за самостални рад у струци. С обзиром на наведене околности, Одбор Агенције налази да има места да се функционеру због утврђене повреде закона изрекне блажа мера - мера упозорења која ће у довољној мери утицати на именованог да се убудуће придржава одредаба Закона о Агенцији, те да се овом мером остварује сврха закона.

Имајући у виду наведено, Одбор Агенције је применом одредбе чл. 5. ст. 2 у вези са чл. 167. ст. 2. Закона о општем управном поступку, делимично усвојио жалбу и преиначио ожалбено решење у делу става I изреке у којем је одлучено о мери, док је у преосталом делу става I изреке ожалбеног решења, имајући у виду да је првостепени орган правилно утврдио чињенично стање, при чему није учинио повреде правила поступка, и на тако утврђено чињенично стање правилно применио материјално право, Одбор Агенције, применом одредбе чл. 170. ст. 1. тач. 1. Закона о општем управном поступку, одбио жалбу као неосновану, те је донео одлуку као у ставу I изреке овог решења. Сходно одлуци из става I изреке овог решења у делу у којем је преиначено ожалбено решење у погледу изречене мере, донета је одлука у као ставу II изреке овог решења.

РЕШЕНО У ОДБОРУ АГЕНЦИЈЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ
014 Број 014-07-00-0387/20-02 од 19.08.2020. године

Упутство о правном средству:

Против овог решења не може се изјавити жалба, али се може покренути управни спор тужбом код Управног суда у Београду у року од 30 дана од дана пријема решења. За тужбу се плаћа 390 динара.

ПРЕДСЕДНИК ОДБОРА
Даница Маринковић

Република Србија
АГЕНЦИЈА ЗА БОРБУ
ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ
Број: 014-07-00-0351/19-11
Датум: 02.06.2020. године
Царице Милице 1
Београд

На основу одредаба чл. 5. и 15. Закона о Агенцији за борбу против корупције ("Службени гласник РС", бр. 97/08, 53/10, 66/11-УС, 67/13-УС, 112/13-аутентично тумачење, 8/15-УС и 88/19), у поступку за одлучивање о постојању повреде Закона о Агенцији за борбу против корупције против Мирка Стојисављевића из Кикинде, [REDACTED] дана 02.06.2020. године, директор Агенције за борбу против корупције доноси:

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је Мирко Стојисављевић, директор Опште болнице Кикинда, поступио супротно одредбама чл. 27. и чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције, на тај начин што је:

- закључио Уговор о волонтерском раду бр. 02-10/15-2 од 31.10.2019. године са својом супругом Жељком Стојисављевић, која је у тој болници запослена на радном месту неговатељице, да се ван радног времена стручно оспособљава за самосталан рад у струци - медицинске сестре - техничара под надзором овлашћеног здравственог радника, почев од 31.01.2019. године, и

- донео Решење бр. 01-43/86 од 31.10.2018. године на основу кога је његовој супрузи Жељки Стојисављевић, помоћној радници на нези болесника, увећава плата за 10,44% за октобар 2018. године, а да о сукобу интереса који је имао у наведеним ситуацијама није писмено обавестио Агенцију за борбу против корупције,

па му се, на основу одредбе чл. 51. ст. 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције, изриче

МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ПРЕПОРУКЕ ЗА РАЗРЕШЕЊЕ СА ЈАВНЕ ФУНКЦИЈЕ ДИРЕКТОРА ОПШТЕ БОЛНИЦЕ КИКИНДА

II Изрека и сажето образложење овог решења биће објављени у "Службеном гласнику Републике Србије" и у "Службеном листу града Кикинде".

III Трошкове објављивања овог решења сносиће Мирко Стојисављевић.

Образложење

Против Мирка Стојисављевића, директора Опште болнице Кикинда (у даљем тексту: Болница), покренут је, на основу пријаве, поступак за одлучивање о постојању повреде одредаба чл. 27. и чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције (у даљем тексту: Закон о Агенцији), због тога што је током вршења наведене јавне функције закључио Уговор о волонтерском раду бр. 02-10/15-2 од 31.10.2019. године (у даљем тексту: Уговор) са својом супругом Жељком Стојисављевић, која је у Болници запослена на радном месту неговатељице, да се ван радног времена стручно оспособљава за самосталан рад у струци - медицинске сестре - техничара под надзором овлашћеног здравственог радника, почев од 31.01.2019. године, и донео Решење бр. 01-43/86 од 31.10.2018. године (у даљем тексту: Решење) на основу кога је његовој супрузи Жељки Стојисављевић, помоћној радници на нези болесника, увећава плата за 10,44% за октобар 2018. године, а да о сукобу интереса који је имао у наведеним ситуацијама није писмено обавестио Агенцију за борбу против корупције (у даљем тексту: Агенција).

Изјашњавајући се на обавештење о покретању поступка, именовани је навео да је тачно да је са Жељком Стојисављевић закључио Уговор, а како би именована обавила приправнички стаж и стекла право да полаже стручни испит за медицинску сестру - техничара и самосталан рад у струци за коју се образовала. Даље је навео да закључењем наведеног уговора именованој није утврђено право на било каква лична примања. Навео је да се у Болници на годишњем нивоу закључи већи број уговора о волонтерском раду ради обављања приправничког стажа, јер је то једини начин да се омогући полагање стручног испита и стицање права за самосталан рад у струци медицинских сестара/техничара. Даље је навео да у граду Кикинди постоји само једна болница и један дом здравља у којима се може обавити приправнички стаж, и то 13 недеља у болници, и 13 недеља у дому здравља, што је регулисано Правилником о приправничком стажу и стручном испиту здравствених радника и здравствених сарадника ("Службени гласник РС", бр. 50/06, 112/09, 50/10, 31/12 и 1/16; у даљем тексту: Правилник). Навео је да је Уговор закључен са Жељком Стојисављевић исти као и било који други такав уговор закључен са другим волонтерима. Даље је навео да је именована део приправничког стажа који се односи на стационарну здравствену установу могла да обави само у Болници или да иде у неки други град. Стога именовани сматра да закључењем наведеног уговора о волонтерском раду са Жељком Стојисављевић није дошло до повреде одредаба чл. 27. Закона о Агенцији, јер именована није стекла никакву корист, нити погодности за себе лично, нити је он као њен супруг остварио корист. Навео је да је у Болници волонтерски приправнички стаж обавило двоје запослених који су иначе у радном односу на неодређено време, али су у међувремену стекли више медицинско образовање на студијама првог степена. Даље је навео да што се тиче решења којим је Жељки Стојисављевић, тада помоћној радници на нези болесника увећана плата за 10,44% за октобар 2018. године, он је том приликом донео решења о стимулацији за 22-оје запослених у Служби за продужено лечење и негу и Јединици за палијативно збрињавање, где ради Жељка Стојисављевић. Навео је да је стимулацију добило 16 медицинских сестара - техничара и 6 сербирки, спремачица и неговатељица. Даље је навео да се радило о једнократној исплати која је извршена само за октобар месец 2018. године, а запослени су добили исти износ у висини од по 3.000,00 динара у нето износу. Навео је да су стимулацију ти запослени добили због тежине посла и посебне патологије пацијената који су ту смештени. Даље је навео да доношењем наведеног решења о стимулацији није повредио јавни интерес и није стекао било какву корист или погодност за себе. Навео је да је Жељка Стојисављевић добила стимулацију од 3000,00 динара као једна од двадесет двоје запослених на наведеним одељењима, а не као његова супруга. Даље је навео да из свег

наведеног произлази да није био у сукобу интереса, те из тих разлога није поступио у складу са одредбом чл. 32. Закона о Агенцији.

Увидом у Уговор о волонтерском раду бр. 02-10/15-2 од 31.01.2019. године утврђено је да је овај уговор закључио Мирко Стојисављевић са својом супругом Жељком Стојисављевић, која је запослена у Болници на радном месту неговатељице, да се ван радног времена стручно оспособљава за самосталан рад у струци - медицинске сестре - техничара под надзором овлашћеног здравственог радника, почев од 31.01.2019. године.

Увидом у Решење директора Болнице бр. 01-43/86 од 31.10.2018. године утврђено је да се Жељки Стојисављевић, помоћној радници на нези болесника, овим решењем увећава плата за 10,44% за октобар 2018. године.

У смислу чл. 2. Закона о Агенцији, повезано лице је, поред осталих, супружник или ванбрачни партнер функционера, приватни интерес је било каква корист или погодност за функционера или повезано лице, а сукоб интереса је ситуација у којој функционер има приватни интерес који утиче, може да утиче или изгледа као да утиче на поступање функционера у вршењу јавне функције односно службене дужности, на начин који угрожава јавни интерес.

Применом наведене законске одредбе на утврђено чињенично стање закључено је да Жељка Стојисављевић у односу на Мирка Стојисављевића има својство повезаног лица, с обзиром на то да му је супруга, што именовани не спори.

Одредбама чл. 27. Закона о Агенцији прописано је да је функционер дужан да јавну функцију врши тако да јавни интерес не подреди приватном, да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе и да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, да избегава стварање односа зависности према лицу које би могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције, а у случају да не може да избегне такав однос или такав однос већ постоји, да учини све што је потребно ради заштите јавног интереса и да не сме да користи јавну функцију за стицање било какве користи или погодности за себе или повезано лице.

Према одредби чл. 114. ст. 1. Закона о здравственој заштити ("Службени гласник РС", бр. 25/19), директор организује рад и руководи процесом рада, представља и заступа здравствену установу и одговоран је за законитост рада здравствене установе, и, у складу са одредбом чл. 192. ст. 1. тач. 1. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13 и 75/14, 13/17-одлука УС, 113/17 и 95/18-аутентично тумачење) у вези са чл. 159. Закона о здравственој заштити, одлучује о правима, дужностима и одговорностима запослених.

Из наведене законске одредбе несумњиво произлази да између директора болнице и лица ангажованог у истој болници на основу уговора о раду, која је, притом, у конкретном случају повезано лице са функционером по основу чињенице брака, постоји однос зависности, због чега је Мирко Стојисављевић доношењем наведеног решења и закључењем наведеног уговора о волонтерском раду са својом супругом Жељком Стојисављевић довео себе у ситуацију сукоба интереса.

Именовани је на тај начин јавни интерес подредио приватном, јавну функцију искористио за стицање користи, односно погодности за повезано лице и створио однос зависности према лицу које може да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције директора Болнице, чиме је угрозио поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, што је супротно одредбама чл. 27. Закона о Агенцији.

Одредбом чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији прописана је обавеза функционера да, приликом ступања на дужност и током вршења јавне функције, у року од осам дана писмено обавести непосредно претпостављеног и Агенцију о сумњи у постојање сукоба интереса или о сукобу интереса који он или са њим повезано лице има.

Такође именовани је, као функционер, пре свега, био дужна да избегне сукоб интереса, а када је већ донео наведено решење на основу кога је његовој супрузи као помоћној радници на нези болесника, овим решењем увећава плата за 10,44% за октобар 2018. године и закључио наведени уговоре о волонтерском раду на основу којег се његова

супруга стручно оспособљава за самосталан рад у струци - медицинске сестре - техничара под надзором овлашћеног здравственог радника, био је дужан да о сукобу интереса који је у конкретним ситуацијама имао писмено обавести Агенцију, што није учинио, а што је утврђено провером службене евиденције Агенције. На тај начин повредио је и одредбу чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији.

Приликом одлучивања цењени су наводи из изјашњења Мирка Стојисављевића, али је нађено да нису од утицаја на доношење другачије одлуке у овој правној ствари. Без утицаја су наводи именованог да закључењем наведеног уговора његова супруга није остварила право на било каква лична примања, нити је на тај начин дошло до повреде одредби чл. 27. Закона о Агенцији.

Ово стога што је именовани управо закључењем предметног уговора са својом супругом искористио јавну функцију како би стекао корист за повезано лице у виду стручног оспособљава за самосталан рад у струци - медицинске сестре - техничара и на тај начин је јавни интерес подредио приватном. Осим тога корист се не огледа само у новчаној накнади, већ и у другим облицима користи или погодности како за функционера тако и за повезаног лица са њим. Па је тако именовани када је омогућио својој супрузи да обавља приправнички стаж у Болници стекао корист за њу, јер је обављање приправничког стажа услова без кога се не може полагати стручни испит и започети самосталан рад у струци медицинске сестре - техничара, односно засновати радни однос на радном месту медицинске сестре - техничара.

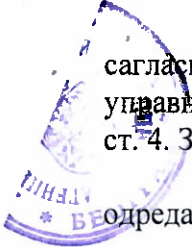
Осим тога према одредби чл. 34. Посебног колективног уговора за здравствене установе чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе ("Службени гласник РС", бр. 96/19 и 58/20-Анекс I) пуно радно време износи 40 часова недељно, ако законом није другачије одређено, док је одредбом чл. 6. Правилника одређено да се приправнички стаж обавља у радно време у трајању од 40 сати, те је именована обављањем приправничког стажа ван радног времена радила 80 сати недељно, што је дуже од дозвољеног радног времена које може једно лице да обавља.

Без утицаја су наводи именованог да доношењем решења да се његовој супрузи исплати једнократна стимулација у окторбу 2018. године 3000,00 динара није повредио јавни интерес и није стекао било какву корист или погодност за себе, јер је стимулацију добио још 21 запослени у Болници. Ово стога што је именовани на описани начин стекао корист за повезано лице своју супругу у виду једнократне новчане накнаде, а као функционер је био дужан да приликом доношења предметног решења избегне стварање односа зависности према лицу које може да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције како не би дошло до мешања јавног и приватног интереса. Наиме именовани је био дужан да се изузме из одлучивања о правима и обавезама из радног односа своје супруге, што није учинио, на који начин је и у овој ситуацији поступио супротно одредбама чл. 27. Закона о Агенцији.

Осим тога, именовани је у конкретним ситуацијама повредио и одредбу чл. 32. Закона о Агенцији, јер Агенцију није обавестио о сумњи у постојање сукоба интереса, коју је свакако морао да има када је закључио наведени уговор о волонтерском раду на основу кога се његова супруга у Болници оспособљавала за самосталан рад у струци - медицинске сестре - техничара, као и када је донео решење на основу кога је његовој супрузи увећава плата за 10,44% за октобар 2018. године.

Цењени су и други наводи функционера, али је оцењено да су без утицаја за одлучивање.

Приликом одлучивања о врсти мере коју треба изрећи у конкретном случају, оцењено је да се изрицањем мере упозорења не би постигла сврха примене Закона о Агенцији, с обзиром на то да је именовани доношењем наведеног решења и закључењем наведеног уговора о волонтерском раду са својом супругом довео себе у сукоб интереса чије се последице поступања функционера супротно Закону о Агенцији не могу отклонити. Стога је закључено да је изрицање мере јавног објављивања препоруке за разрешење са јавне функције једина одговарајућа мера у конкретном случају, па је

сагласно одредбама чл. 51. ст. 1. Закона о Агенцији и чл. 136. ст. 1. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", бр. 18/16 и 95/18-др. пропис) у вези са чл. 3. ст. 4. Закона о Агенцији, одлучено као у ставу I диспозитива овог решења.

Одлуке као у ставовима II и III диспозитива овог решења донете су применом одредаба чл. 54. ст. 3. и 4. Закона о Агенцији.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

Против овог решења може се изјавити жалба Одбору Агенције, у року од 15 дана од дана пријема овог решења. Жалба се предаје Агенцији непосредно или поштом.

ДИРЕКТОР

Драган Сикимић